

ОТВОРЕНАТА И ЗАТВОРЕНАТА ЧАША

17-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 4 Ц. 1925 Г.—СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

ОТВОРЕНАТА И ЗАТВОРЕНАТА ЧАША

17-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)

ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 4 Ц. 1925 Г.—СОФИЯ.

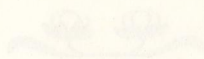
1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

ОТБОРЕНАТА М. ЗАТВОРЕНАТА

ПАЛЛА

ИЗДАНИЕТО Е ОТКРИТО ОТ ПЕРВОТО ИЗДАНИЕ
ИЗДАНИЕТО Е ОТКРИТО ОТ ПЕРВОТО ИЗДАНИЕ

1957
ИЗДАНИЕТО Е ОТКРИТО ОТ ПЕРВОТО ИЗДАНИЕ
ИЗДАНИЕТО Е ОТКРИТО ОТ ПЕРВОТО ИЗДАНИЕ

Отворехата и затворехата чаша.

„Любовта ражда доброто“.

Доброто носи животъ, свѣтлина и свобода за нашитѣ души.

Размишление

Прочетоха се резюмета отъ темитѣ: „Отличителнитѣ черти на ума, сърдцето и волята“ и „Съзнанието у насъкомитѣ“.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Най силниятъ слогъ“.

Тема за слѣдния пѣтъ: „Отъ какво зависи дължината на човѣшкия животъ?“

Какво се разбира подъ думата безкраенъ животъ? Кои нѣща иматъ край? Често хората казватъ: страданията нѣматъ ли край? Думата „страдание“ е двусмислена, двояка. Ако се направи прѣводъ на тази дума, тя означава промѣна отъ едно състояние въ друго. Все-таки ние казваме: моитѣ страдания нѣма ли

да прѣстанатъ? То е равносилно да се каже: нѣма ли да се смѣни състоянието ми? Когато те биятъ, ти казвашъ: този бой нѣма ли край? Или, този, който ме бие, нѣмали да прѣстане? — Има начинъ, по който може да се смѣни състоянието ти, отъ тебе зависи. Излѣзъ вѣнъ отъ кжщата си, нека биятъ кжщата ти, т. е. тѣлото, ти ще бждешъ свободенъ.

Та когато казваме че страданията нѣматъ край, разбираме, че причината е вѣншна, независеща отъ насъ; когато пъкъ кажемъ, че страданието има край, то значи, че състоянието може да се смѣни, отъ насъ зависи. Нѣкой казва: мжчи ме дяволътъ. Значи, отъвнъ го мжчи нѣщо. Ти можешъ лесно да се освободишъ отъ този дяволъ. Вземете за примѣръ, състоянието на гнѣва. Какво прѣдставлява гнѣва? — Гнѣвътъ е излишна набрана енергия въ извѣстно направление. Или, всѣко непостигнато желание може да се обърне на скръбъ или на гнѣвъ. Тогава отъ кого зависи този гнѣвъ да прѣстане? Да допуснемъ, че вие сте гнѣвенъ, но изведнѣжъ ви бутнатъ въ студена вода. Гнѣвътъ ви ще се запази ли, или ще се смѣни? Когато и да бутнатъ въ студена вода, веднага гнѣвътъ му ще изчезне. Енергията, която се набрала на повърхността на неговия мозъкъ се промѣня, и човѣкъ се освобождава отъ нея. Другото по-

ложение: гнѣвътъ може да се смѣни въ едно приятно чувство. Запримѣрь ти си разгнѣвенъ нѣщо, но нѣкой ти донесе единъ чекъ отъ десетъ милиона лева, които получавашъ въ наслѣдство. Какво ще изпиташъ въ този моментъ? — Веднага гнѣвътъ ти ще се смѣни въ радость. Значи, десетѣтъ милиона лева прѣвърнаха гнѣва въ радость. Който не се занимава съ философията на живота и който не го проучава изъ дълбоко, за него страданията нѣма да прѣстанатъ, напротивъ, тѣ ще се усилятъ повече. Запримѣрь, младиятъ момъкъ или младата мома искатъ да се оженятъ, да намѣрятъ щастие. Той търси другарка, тя търси другаръ. Обаче и единиятъ, и другиятъ, вмѣсто да намѣрятъ щастие, ще намѣрятъ нещастие. Защо? Защото търсимъ щастието тамъ, дѣто го нѣма. Не трѣбва да търсимъ щастието на земята, понеже то не може да се постави въ такива крѣпки съжди, каквито имаме на земята. Тѣ могатъ лесно да се трошатъ и съдържанието имъ да изчезва. Най-послѣ, този твой другаръ още утрѣ животътъ му може да изчезне, и ти ще останешъ самъ. Затова, ние трѣбва да търсимъ на друго мѣсто основата на живота. Всички съврѣмenni хора искатъ да направятъ щастието достояние на земята, но това нѣщо нѣма да се постигне никога. Земята никога не е била щастлива и нѣ-

ма да бжде. Тази земя азъ наричамъ земя на нещастие — нищо повече. И всѣки, който се роди на нея ще бжде нещастень. Туй трѣбва да знаете! Ако нѣкой човѣкъ нѣма нещастия, ще му дойдатъ. Това положение мяза на положението, което заема всѣки гражданинъ въ държавата, въ която живѣе. Ако тази държава има дългове, то като ги разхвърли тя между всичкитѣ граждани, ти и да нѣмашъ дългове, ще плащашъ. Държавата ще ти тури лихви по 10⁰/₀, и по този начинъ ще помагашъ на този народъ.

Днесъ хората казватъ: да дойде Царството Божие, да се обичаме!“ Какъ ще се обичате, когато вашата любовъ е основана на чисто материална основа? Я ми покажете една съвършена любовъ! Дѣтето обича майка си, понеже тя го храни. Оттамъ започва неговата любовъ. Слугата обича господаря си, понеже му плаща нѣщо. „Ученикътъ обича учителя си, понеже му дава нѣщо. Проповѣдникътъ обича паството си, понеже му плаща. Питамъ: дѣ е тогава духовната страна на любовта? Като казвамъ, че любовта ви е материална, това не значи, че трѣбва да се отчаеете, да изпаднете въ песимизъмъ, но трѣбва да знаете, че на земята не може да има щасливъ животъ, а само животъ на страдания. Умниятъ човѣкъ само може да се ограда отъ нещастията въ живота

и да си създаде едно малко щастие. Мнозина казват: ние можем да бъдем щасливи при по-благоприятни условия на живота. Да, но влезете ли въ великия безграничен океанъ, ще видите, че вълнитѣ се срѣщатъ и сблъскватъ една въ друга. Тамъ щастие ще има ли? — Нѣма да има. Ако вълнитѣ се блъскатъ само въ брѣга, разбирамъ да се говори за щастие, защото когато една вълна се удари въ брѣга, тя се разбива тамъ и послѣ се връща назадъ отслабнала и безопасна. Прѣдставете си, обаче, че вълнитѣ се блъскатъ една въ друга, питамъ ви тогава; защо се блъскатъ тия вълни, какво ще придобиятъ отъ това блъскане въ океана? Ученитѣ хора казватъ, че по този начинъ ставало обмѣна на водата въ океана. Той се оживѣвалъ, придавало му се повече животъ. Ако не ставало такава раздвижване на водата, тя щѣла да се вмирише. Възможно е да е такъ. Слѣдователно, ако нѣмашъ никакво ограничение наоколо си, ако животътъ ти е тъй широкъ като океана, пакъ вълнитѣ на твойтѣ мисли, чувства и желанія ще се блъскатъ една въ друга и пакъ ще има смущение въ тебе.

Сега вие си прѣдставлявате, че като се качите на небето между ангелитѣ, или ако отидете въ рая между най-щасливитѣ хора, ще бъдете щасливи. Да, така

е, но какво трѣбва да правите, като сте на земята? Можете ли да бъдете щастливи при слѣдното положение? Представете си, че сте въ единъ чуждъ градъ, и нѣмате нито петъ пари въ джоба си. Какво ще правите? Ще си кажете: азъ не съмъ бѣденъ, имамъ сили въ себе си мога да спечеля 2000 лв.! Всички трѣбва да се заемете за разрѣшението на най-мжчната задача. Най-първо трѣбва да разберете живота отъ неговата лоша страна. Думата „лошъ“ трѣбва да се изясни. Казватъ за нѣкого: той е лошъ човѣкъ. Нѣкой пътъ вие казвате. За себе си: азъ съмъ лошъ човѣкъ. Какво означава това? Буквата „Л“ означава слизане. Буквата „О“ показва стремѣжъ нагорѣ къмъ Бога. Значи въ лошия човѣкъ има условия за добъръ животъ, той започва по Бога. Буквата „Ш“ показва че този човѣкъ свършва по материално. Той започва добръ, а свършва злѣ, т. е. започва съ единъ милионенъ кредитъ, а на края свършва съ фалитъ. За такъвъ човѣкъ казватъ: той изялъ, завлѣкълъ паритѣ на хората. Въ сжщностъ този човѣкъ не е изялъ паритѣ, но нищо не е спечелилъ. Той харчилъ, ялъ, пилъ, този обралъ — онзи обралъ, този закачилъ — снзи закачилъ, а самъ нищо не придобилъ. Ние казваме: лошъ човѣкъ е всѣки, който започва добръ и свършва злѣ, а добъръ човѣкъ е

този, който започва добръ и свършва добръ.

Думата „добър“ сама по себе си не означава добро. Буквата „Д“ въ тази дума е съставена от единъ трижълникъ. Както виждате, геометрия има въ тази дума! Трижълникътъ означава равновесие на сили, т. е. богатство, единъ уравновѣсенъ характеръ. Човѣкъ съ такъвъ характеръ е разуменъ, добръ използва условията на живота. Това се вижда и отъ буквата „О“. И буквата „Б“ също изразява стремежъ къмъ Бога. Буквата „Р“ показва, че добриятъ човѣкъ е и разуменъ човѣкъ, той държи всичко въ ръцѣтъ си. Добриятъ човѣкъ не се влияе отъ мнѣнието на този или на онзи, нито отъ условията. Той не търси щастието на земята. Всѣки човѣкъ, който търси щастие и добро на земята, нѣма да ги намѣри. Къмъ коя категория ще се отнесатъ тѣзи хора, които започватъ злъ и свършватъ добръ? Може ли човѣкъ да започне злъ и да свърши добръ? — Това не може да бѣдѣ. Подъ думитѣ „злъ започва“ разбираме, че започва при много неблагоприятни условия, но съзнанието въ него е добръ развито. Той е честенъ човѣкъ, но има голѣми мъчности въ живота си — отвѣтрѣ започва много добръ, но отвѣнъ има мъчности. Съзнанието и въ лошия човѣкъ е добръ развито, но той употребява добритѣ условия въ края

на краищата за свои лични цѣли. Той казва: трѣбва да се живѣе въ свѣта малко по-нашироко.

Вие трѣбва де изучавате законитѣ на равновѣсието, както и всички останали закони на живата природа, за да могатъ всички тия истини да оживѣятъ въ васъ-

Прѣдставете си единъ цилиндъръ, въ който влиза прѣтно едно бутало. Това бутало излиза отъ цилиндъра и влиза въ него, благодарение на различнитѣ видове енергии, положителни и отрицателни, които дѣйствуватъ върху му. Въ този случай буталото прѣдставлава срѣда, прѣзъ която минаватъ тия енергии. Често вие запитвате: защо идватъ страданията, мъчнотиитѣ въ живота? — Страданието е положителна енергия, която иде отъвнѣ, натиска върху буталото, което сгъстява парата и я изпжда навънъ. Значи, тази енергия върши работа. Ако парата е съзнателно същество, ще каже: каква е тази неправда, кой натиска върху мене? Но въ това врѣме същата външна енергия натиска върху буталото на другъ цилиндъръ, скаченъ съ първия, вслѣдствие на което въ първия цилиндъръ настава обратно движение: енергията на парата натиска сега върху буталото, то излиза постепенно отъ цилиндъра, парата се разширява радва се и казва: настана свѣтътъ день за мене. То

ва състояние, обаче, е само временно, защото има прѣдѣлъ, додѣто буталото може да излиза. Щомъ дойде този прѣдѣлъ, радостта се прѣкротява. Въ другия цилиндъръ настѣпва радостъ, а въ първия — скръбъ. Така се движи колелото на машината, т. е. колелото на живота. Радоститѣ и скръбитѣ, т. е. положителнитѣ и отрицателнитѣ енергии равномерно се смѣнятъ и движатъ колелото.

И тъй, ако ме питате, защо, трѣбва да страдате, ще ви отговоря: за да се движите. Движение безъ страдания и радости въ живота нѣма. Ако страданието прѣстане, моментално ще прѣстане и живота ви. Като прѣстане радостта ви, ще прѣстане и животътъ ви.

Сега, въ васъ се заражда мисълта: като отидемъ на небето, тамъ нѣма да има скръбъ. Да тамъ движението въ цилиндъра нѣма да бѣде като това на земята, но ще бѣде обратно. Вие вече нѣма да мислите за вашитѣ страдания, но ще мислите за страданията на другитѣ хора на земята. Но да оставимъ този въпросъ, какво ще бѣде на небето, това е външенъ, постороненъ въпросъ. При сегашнитѣ условия на живота, страданията и радостиѣ сж двигателни сили, необходими за развитието и растението на човѣка. Тѣ седи въпроса отъ окултно гледище. Тѣзи страдания, които имате отвънъ, не сж нищо друго,

освѣнъ, че нѣкому се скъсали дрехитѣ, роклята, или че нѣкой изгубилъ 5 — 10 хиляди лева, или че му се счуило нѣщо и т. н. страданията сж вжтрѣшни нѣща, отъ които не можете да са освободите. Нѣкой пжть имате вжтрѣшна радостъ, която остава дълбоко въ душата ви. Азъ говоря за вжтрѣшнитѣ радости и скърби; тѣ сж двигателни сили въ живота ви, които трѣбва разумно да използвате.

Вие мислите философски върху нѣщата и искате да се махнатъ страданията отъ васъ. Не, вие не знаете, какво говорите. Да прѣмахне Господъ страданията отъ васъ, това значи да отнеме живота ви. Не се молете да се махнатъ страданията отъ васъ, но се молете за знания и мъдростъ. Досега вие сте се молили само за това, да се махнатъ вашитѣ страдания, но освѣнъ че нѣма да се махнатъ, ще се увеличатъ още повече. Защото онзи, който има навикъ да спира въ пжтя си, ще го биятъ повече. Нѣкой пжть вие имате характера на такива коне, които често спиратъ. Да вървите назадъ, не сте свободенъ ще ви биятъ, защото трѣбва да заведете тази каруца на опрѣделеното мѣсто. Ако не можете самъ ще доведатъ още единъ конь, ще ви заставятъ по който и да е начинъ да закарате каруцата. Ако и вие имате туй вжтрѣшно схващане. всички съврѣмени соци-

ални мъчнотии ще се разрѣшатъ по единъ правилень начинъ, а не тъй, както сега мислите.

Отъ чисто окултно гледище, всички съврѣмени хора сж болни. Нѣма здравъ човѣкъ въ свѣта. Я ми кажете сега, какъ ще могатъ болнитѣ хора да оправятъ свѣта? Споредъ менъ, щеславниятъ, е боленъ човѣкъ. Щеславието е една неизцѣрима болестъ. Човѣкъ който се гнѣви, това е друга болѣсть. Човѣкъ, който има завистъ, сжщо тъй е боленъ. Всички отрицателни чѣрти, които сжществуватъ въ човѣка, сж отъ най-странень характеръ, тѣ сж неизлѣчими. Нѣкой се равгнѣвилъ, кипналъ. Нека каже: ще ме извините, азъ обичамъ да се поразгнеявамъ малко. Гнѣвътъ е признакъ на прѣстѣпность. Кои хора се гнѣвятъ? — Които бързатъ да извършатъ едно прѣстѣпление. Когато човѣкъ се гнѣви, то е защото не му даватъ условия да извърши извѣстно прѣстѣпление. Добриятъ човѣкъ никога не се гнѣви въ душата си. Въ душата си всички трѣбва да бждете тихи и спокойни и не трѣбва да се извинявате, че сте нервни. Това не е извинение. Ние не сме създадени да бждемъ нервни. Че имаме нерви, това е необходимо, но когато се гнѣвимъ, тукъ вече се привежда стиха: „Гнѣвете се, но не съгрѣшавайте!“ Ако гнѣвътъ у човѣка създава енергия, която го подтиква да прѣмине

отъ едно по низше въ по висше състояние, той е на мѣстото си, но когато човѣкъ се гнѣви, безъ нѣкакви видими причини и нѣма никакъвъ резултатъ отъ това гнѣвене, гнѣвътъ не е на мѣстото си. Подозрението, напримѣръ, сжщо тъй е една болестъ у човѣка. Съврѣ-
 меннитѣ хора сж много подозрителни. Че какво има да подозиратъ? Двѣ нѣща трѣбва да знаете. Искате напримѣръ, да знаете характера на нѣкой човѣкъ. Каква философия има въ това? — Този човѣкъ може да бжде или добъръ, или лсшъ. Вие ще го наблюдавате, ще го изучавате. Той е или добъръ, или лошъ — нищо повече. Каква тайна има? — всѣки отъ васъ може да узнае всичкитѣ тайни на човѣка. Нѣма нищо скрито покрито на земята. Какво има да изучавате въ човѣка? Смѣшно е да се занимаваме, какъвъ е този или онзи човѣкъ. Ако единъ човѣкъ обича Бога, има какво да се занимаваме съ него, има какво да се изучава. Ако душата на нѣкой човѣкъ е заета съ Любовета, има какво да се изучава. Ако душата на единъ човѣкъ е заета съ Мжд-
 ростъта, има какво да се изучава: Ако душата на единъ човѣкъ е заета съ Истината, има какво да се изучава. Но ако единъ човѣкъ се занимава съ нѣщо материално, съ нѣщо земно, нѣма какво да се изучава, той не прѣдставлява абсолютно нищо важно. Запри-

мърь, често хората изучават характера на жабата, изучават всичко което се крие въ нея. Нѣкой път кацне върху нея една муха но тя седи като нѣкой философъ наблюдава само. Дойде ли мухата до уста-та ѝ, жабата веднага я лапне и мухата изчезва. Дойде друга муха до устата ѝ, и тя скоро изчезва. Питамъ: какво има да се изучава жабата? Да се изучава жабата, то е равносилно на положението на нѣкой пияница, който като падне въ трапа, казва: влѣзохъ въ трапа, за да го изуча. Какво ще изучава въ трапа. Каква философия има въ това, да пуснете една кофа въ кладенеца и после да я извадите? Прѣд-ставете си, че изучавате скоростта, съ която кофата се спуща и изважда отъ кладенеца, какво ще придобиете? Какво ще спечелите, ако изучавате скоростта, съ която нѣкой би могълъ да извърши прѣ-стѣпленieto? Тукъ нѣма никаква философия. Разбира се, ако кофата е пълна, ще пада по бързо, ако е празна, ще пада по-бавно. Това зависи отъ съпроти-влението.

Въ сегашния животъ ние не трѣбва да се занимаваме съ посторонни въпроси; какъ ще се оправи свѣтътъ, кога ще дойде Царството Божие на земята и т. н. Царството Божие на земята сте вие. Царст-вото Божие може да дойде у васъ но на земята

никога нѣма да дойде. Не само това, но окултната наука твърди че Христосъ, въ Когото вѣрвате, днесъ е толкозъ повдигнатъ, че като дойде втори пѣтъ, кракътъ му едва ще достигне до астралния свѣтъ. Той тамъ ще стѣпи, а въ умствения свѣтъ ще се яви. Значи, въ физическия свѣтъ ще видятъ само сѣнката на Христа, на астралния свѣтъ ще стѣпи, а въ умствения ще се яви. Писанието казва че хората ще видятъ Христа само въ облацитѣ. Той нѣма да дойде на земята, нѣма условия за това. Физическия животъ не прѣдставлява нѣкаква важность. Сегашното ни тѣло не прѣдставлява нѣкаква цѣность. Сегашнитѣ ни тѣла сѣ цигански дрипели, които хората слѣдъ врѣме ще съблѣкатъ, и отъ тѣхъ ще направятъ каша за книга за писане. Хубави книги, хубавъ пергаментъ ще стане отъ тѣхъ. Вие мислите че сте облѣчени много добрѣ. Казвате: „това тѣло е живо.“ Апостолъ Павелъ казва: „Има тѣло естествено, има тѣло духовно.“ Онова тѣло, което е направено по образъ и подобие на Бога, то е бждещето тѣло. И когато влѣземъ въ туй тѣло, ще добиемъ онази свобода, която търсимъ. Туй тѣло, въ което днесъ живѣете, ще ви носи страдания, но вие ще имъ благодарите. Трѣбва да знаете, че страданията сѣ общи. Нѣма сжщество колкото малко и да е, което да

не участвува въ страданията. Страданията и радоститѣ движатъ живота. Ние ще се опретнемъ на работа, и при страданията и при радоститѣ ще работимъ еднакво. Това сж двѣ сили които носятъ Божието благословение. Послѣ забѣлѣжете друго нѣщо; колкото повече избѣгвате нѣкоя противопложность, толкозъ по-често се натъквате на нея. Туй, отъ което човѣкъ най-много избѣгва, то ще дойде до главата му. Това което обичашъ и мразишъ, еднакво силно се привличатъ. Затуй, всѣки отъ васъ трѣбва да си състави истинско понятие, какво прѣдставлява той въ даденъ случай. Вземете, за примѣръ, всѣки отъ васъ иска да бжде почитанъ и уважаванъ отъ другитѣ. Питамъ: кое трѣбва да почитатъ у васъ? Всѣки иска да бжде обичанъ. Кое да бжде обичано? Дайте си ясна прѣдстава за това! Право е, да бждете почитани, уважавани, обичани, но кое у васъ трѣбва да се обича, почита и уважава? Вие казвате: азъ имамъ умъ. Много добръ, но кое е цѣнното въ вашия умъ? Ако съмнението въ твоя умъ господствува и направлява всичкитѣ ти мисли, има ли нѣщо цѣнно въ него? Каква държава е тази?

Вземете, съ този умъ, който иматъ съврѣменитѣ учени, и въ Европа, и въ Америка, и въ Индия отъ нѣколко хиляди години насамъ не могатъ да разрѣ-

шатъ и най-елементарнитѣ работи. Единъ въпросъ има за разрѣшение: вие не знаете, дали сте организира- ни, или не; имате ли сили, или нѣмате; можете ли да се повдигнете, или не. Какво разбирате подъ думата организация? Пали има удове въ всѣки организъмъ? Тамъ тѣ сж организирани. Какъ сж се организирали тия удове? Онѣзи, които изучаватъ биологията, анато- мията, физиологията, когато изучаватъ всички процеси на тѣлото трѣбва да проучатъ първоначално, какъ е станало организирането на материята. Организиране значи съотношение на нѣщата, а не допиране на нѣ- щата. Когато говоримъ за организиране, разбираме, че само висшия разуменъ животъ може да се организира. Дѣто има организиране, тамъ прониква разуменъ жи- воть. Не може да има организиране докато, нѣма раз- умность. Двама души, които сж разумни, могатъ да се организиратъ и да работятъ заедно. Единиятъ ще вземе да работи едно, другиятъ друго и тѣхната работа ще се допълня. Хора, които не сж организи- рани, тѣ привидно работятъ заедно, но въ края на краищата всичко се разсипва. Тѣ нѣматъ общъ иде- аль, общъ центъръ, къмъ който да се стремятъ. Всѣ- ки въ себе си има нѣкаква скрита задня цѣль. Той говори за организиране, за идеаль за Бога, но задъ всичко това разбира себе си. Въ народното събрание

ужъ всички сж организирани, но всѣки иска да стане прѣдседателъ, подпрѣдседателъ, министъръ, да земе нѣкаква висока длѣжностъ. Като се дойде до духовенството, до свещеничеството, същото нѣщо — И тукъ нѣма организиране. Цѣлтята на тия хора не е да служатъ на Бога. Послѣ и вие, които сте дошли тукъ, не сте отъ хората, които могатъ да се организиратъ. Всѣки отъ васъ иска да земе знание и като го земе казва: и тукъ не намѣрихъ Истината. Дѣ ще я намѣрите? Истината ще намѣрите въ школата. Нѣкой вашъ приятелъ ви казва: азъ имамъ високо мнѣние за васъ. Хубаво, щомъ този вашъ приятелъ има такова високо мнѣние заради васъ, вие ставате ли високъ човѣкъ? Тогава какъвъ смисълъ иматъ тия негови думи? Нѣкой ви казва: вие сте много благороденъ човѣкъ. Ставате ли благороденъ съ това? — Не. Отъ васъ се изисква абсолютна честность. Когато говоритѣ на единъ човѣкъ, трѣбва да се научите думитѣ ви да иматъ само едно значение. Като кажете нѣкому „вие сте добъръ човѣкъ“, какво подразбирате отъ тѣхъ? Допуснете, че азъ ви кажа „вие сте много добъръ човѣкъ“, какво искамъ да ви кажа съ това? Азъ съмъ дошълъ при васъ защото имамъ нужда отъ двѣ хиляди лева и казвамъ „вие сте много добъръ човѣкъ“. Наричамъ ви много добъръ, а

това значи: вашата добрина не ви позволява да ми откажете, трѣбва да ми дадете двѣ хиляди лева. „Вие сте много ученъ, много добъръ професоръ, искамъ да постѣпя въ университета, вие нѣма да ми откажете. Казвате на баща си: ти си много добъръ баща. То значи: искамъ да ми направишъ нови дрешки за Великъ-денъ. Искамъ да отида въ странство, трѣбватъ ми пари, ще ми дадешъ малко пари, ще отворишъ кесията си. Всѣки, който ти казва, че си много добъръ човѣкъ има нѣщо прѣдъ видъ. Защо трѣбва да ти казва, че си много добъръ? — Много естествено! — искамъ да взѣма нѣщо. Азъ имамъ една цигулка, искамъ да я извадя отъ кутията, да я опитамъ, какъ свири. Защо правя това нѣщо? Като свирия на нея, имамъ и друга користна цѣль, да си изкарамъ съ нея прѣхраната. Казвате за нѣкого: този човѣкъ свири за себе си, Никой не свири за себе си. Има хора, които свирятъ за себе си, но тѣ сж много рѣдко. Сега всички хора свирятъ насила, по необходимостъ. Какъ плачатъ хората днесъ? Кой плаче доброволно, я ми кажете? Кой се радва доброволно? И радостта става чрѣзъ насилие. Ти плачешъ, азъ дойда при тебе и ти казвамъ: Слушай билетъ, който си взель отъ послѣдната лотария печели 500,000 лева! Изведнѣжъ се зарадвашъ, каз-

вашъ: ела да те почерпя! отидешъ да провѣришъ, нищо не печелишъ, пакъ дойдатъ сълзитѣ. Значи, и радостъта, и скръбъта се дължатъ все на материални стимули. Докато материалнитѣ стимули съществуватъ въ свѣта, ние не можемъ да избегнемъ сегашното състояние. Сегашнитѣ ни радости и скръби се основаватъ на тѣхъ. Следователно, ние трѣбва да се повдигнемъ надъ тѣхъ, но за сега тѣ сж естествени, ние не можемъ да ги избегнемъ. Ние живѣемъ въ материаленъ свѣтъ, не мога да ви кажа, че не трѣбва да ядете. Този животогъ, обаче трѣбва да се свърже съ нѣщо по-висше.

Питамъ ви: кой е най-силниятъ слогъ. Вие казвате, че най-силниятъ слогъ е Богъ. Думата Богъ, сама по себе си, не е силенъ слогъ. Тази дума дори е много слабъ слогъ. Тя е толкозъ слабъ слогъ, че трѣбва да се аргументира, да се доказва съ часове. Хората казватъ: Я ми докажи този слогъ, т. е. докажи ми, че съществува Богъ. Нѣкой слокове сж по-силни, а други — по-слаби. Слогътъ „ахъ“ е силенъ слогъ. Като кажешъ „ахъ“, веднага те питатъ, какво ти е, какво те мъчи. Дѣтето като каже „ахъ“ майката веднага тича, казва: какво ти е мама? Кажешъ ли „Богъ“, питатъ те: какво искашъ да кажешъ? Значи, думата „Богъ“ има скритъ смисълъ. Тази дума трѣбва да се

замѣсти съ думата любовь. Любовта трѣбва да се изясни чрѣзь живота, а животътъ трѣбва да се изясни чрѣзь други работи. Значи трѣбва да направимъ цѣла процедура отъ уравнения, за да докажемъ на хората, какво е отношението на Бога спрѣмо Любовта, какво е отношението на Любовта спрѣмо живота, какво е отношението на живота спрѣмо жертвата и т. н.

Та, не трѣбва да се откажемъ отъ живота, но трѣбва разбирање на живота. Вие още нѣмате животъ, затова най-първо трѣбва да придобиете Божествения, истинския животъ, че тогава да го разберете. Животътъ който сега имате, не е животъ. Животътъ на днешния човѣкъ мяза на ония роби, които американцитѣ взеха отъ Африка и създадоха отъ тѣхъ „робството на чернитѣ“ като ги поставиха да обработватъ плантацийтѣ имъ. Господаритѣ продаваха женитѣ, дѣцата, дѣщеритѣ имъ, тѣ разполагаха съ живота имъ. Това животъ ли е! Докато съ насъ разполагатъ като съ животни, като съ говеда, това животъ ли е? Днесъ държавата разполага по този начинъ съ тебе. карате да ходишь да се биешъ, да вършишь една валика глупость. Животътъ ни отъ единия край до другия е пълень съ глупости. Ще отидешъ на парадъ, ще бждешъ облѣченъ съ фракъ, съ ци-

линдъръ на глава, иначе не можешъ да се явишъ прѣдъ хората. Ако отидешъ на нѣкой концертъ, трѣбва да си вземешъ билетъ и то ще влѣзешъ или на първйтъ мѣста, или на послѣднитъ. Веднага ще те посрещнатъ и ще ти покажатъ мѣстото. Значи, тамъ се опрѣдѣля дѣ ще седнешъ. Казвате; ние сме много културни хора. Културни сж паритъ. Щомъ има първокласенъ билетъ, ще седнешъ на първия редъ — ти си богатъ човѣкъ. Но щомъ си бѣденъ, ще седнешъ на опашката. Може да си философъ, може да си свършилъ три факултета, ще ти кажатъ: тукъ факултетитъ не важатъ, паритъ работятъ. Послѣ, ако си свършилъ четири факултета, но имашъ нѣкакво откровение, иди разправи това на религиознитъ хора, тѣ ще кажатъ. че си полудѣлъ. Когато Павелъ разказа на хората своята опитность, тѣ го взеха за лудъ. Той бѣше малко щеславенъ. Слѣдователно, хората ни вѣрватъ дотогава. докато нашата опитность съвпада съ тѣхната. Докато ние вѣрвимъ въ обикновения животъ, всички хора ни вѣрватъ; щомъ минемъ отъ тази норма казватъ: вие сте на кривъ пѣтъ. Ако влезете въ нѣкоя православна църква и не запалите свѣщъ, нито пъкъ се прѣкръстите, казватъ: какво търси този човѣкъ тукъ? Ако влѣзитъ при евангелиститъ и не колѣничитъ като тѣхъ, тѣ ще кажатъ:

какво търси този човѣкъ между насъ? Навсѣкждѣ има извѣстни установени форми, и ако искашь да не те взематъ за лудъ, трѣбва да вършишь това, което другитѣ вършатъ. Или, ако не си облѣченъ модерно, казватъ: този човѣкъ е много изостаналъ назадъ, той не е културенъ, нѣма модно облѣкло, не оре съ модеренъ парентъ плугъ. Азъ харесвамъ парния плугъ, че освобождава воловетѣ отъ страдания. Не, ние трѣбва постепенно да дойдемъ до истинския животъ, до Истината.

Сега, нѣкой пѣтъ учительтъ може да каже на ученицитѣ си: вие трѣбва да знаете, че азъ ви просвѣтихъ азъ ви упѣтихъ. Правъ е той. Майката пѣкъ казва на дѣщеря си: азъ те отхранихъ. Права е и тя. Но нейната майка ще каже: азъ тебе отхранихъ. Ти си майка на твоята дѣщеря, но си дѣщеря на твоята майка. Питамъ: кой кого отхранилъ? Нѣкой казва на сина си: знаешъ ли, че ти си ялъ хлѣба ми? Кой хлѣбъ? — Моятъ хлѣбъ. Ами ти отдѣ го взе? Ти ли се мѣчи да изкарашь житото? — Землѣдѣлецътъ направи това нѣщо. Ти само взе наготово брашното и замѣси отъ него хлѣбъ. Казвашъ на си на си: ти нѣмашъ признтелность не си благодаренъ на моя хлѣбъ. Дѣ е Истината? Хората още не сж яли собственъ хлѣбъ. Често нѣкой казватъ: азъ нося на

Учителя отъ нашия хлѣбъ. Да, но азъ несъмъ ялъ вашъ хлѣбъ. Азъ бихъ билъ щастливъ ако мога да ямъ вашъ хлѣбъ, но никждѣ нѣма такъвъ хлѣбъ. Знаете ли какво нѣщо е хлѣбътъ? Христосъ казва: Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ. Да, само Христосъ е живиятъ хлѣбъ. За всички хора мога да кажа: съ чуждъ хлѣбъ поменъ не правете! Вие може ли да станете на хлѣбъ? Ако можете да станете на хлѣбъ, добръ дошли тогава! Не можете ли, чуждъ хлѣбъ не давайте! Казвате: азъ имамъ Божията любовь къмъ тебе. Казвамъ: ти самъ трѣбва да станешъ Божията Любовь. Нѣкой казва: азъ сега проявявамъ Божията Любовь. Не, това сж неразбрани думи, това сж изтъркани фрази. Цѣлиятъ свѣтъ е покритъ само съ изтъркани фрази, методи, възпитателни срѣдства, вѣрвания и въпрѣки всички тия многобройни нѣща, хората седятъ на едно и сжщо мѣсто. Въ Бога вѣрватъ, обичатъ се, морални правила иматъ и при това, всички страдатъ, всички сж недоволни отъ живота. Ние казваме: нѣма какво да се стремите да оправяте външния свѣтъ. Пазете се отъ слѣдното нѣщо: вие не можете да реформирате калъта. Философия за калъта нѣма, и не можете да я реформирате. И да я изхвърлите навънъ, друга ще донесатъ. Отъ 40 години насамъ все изхвърлятъ калъта отъ София, но друга иде на

нейно мѣсто.

Вие искате да изхвърлите вашитѣ лоши мисли, но ако ги изхвърлите, други ще доидатъ на тѣхното мѣсто. Не, друго нѣщо ви трѣбва. Кое е това нѣщо? Ще ви задамъ слѣдния въпросъ: защо всички вие се съмнѣвате? Азъ ще ви задамъ другъ въпросъ, ще отида по далечъ: защо еврейскитѣ равини се осъмниха въ Христа? Защо и сегашнитѣ не му вѣрватъ? Еврейскиятъ народъ не вѣрваше и въ Мойсея. Мойсей казваше: Господи, още малко и тѣ ще ма убиятъ. Че на кой Учитель, на кой законодатель, които сж дошли на земята, сж имъ вѣрвали? На Буда не сж вѣрвали; на Конфуция не сж вѣрвали; на Мохамеда не сж вѣрвали. Ако сж имъ вѣрвали, дѣ сж послѣдователитѣ имъ? Всѣки човѣкъ въ свѣта има едно вѣрую. Кое е то? Едно нѣщо е вѣрно, че хората вѣрватъ само въ себе си. Да вѣрвашъ въ единъ великъ Учитель или въ Христа, това е само мода. Ще кажете: тежка е тази дума! Ами ако вие вѣрвахте, дѣ е вашиятъ животъ? Ако вие вѣрвате въ Христа, дѣ е вашата свѣтлина? Възможно ли е да бжда въ единъ огънь отъ досетъ хиляди градуса и да не свѣтя? Ако парче желѣзо, поставено при този огънь е още черно и не свети, питамъ: какъвъ е този огънь? — Този огънь не е истински. Значи,

ние само прѣдполагаме, че вѣрваме въ Христа, че се молимъ, че го обичаме. Всѣки день се молимъ: „Дай ми, Господи, това; дай ми, Господи, онова!“ Ние не сме дошли до състоянието да кажемъ: „Господи да бжде твоята воля!“

Сега, азъ засѣгамъ едно ваше прѣходно състояние и казвамъ: сегашниятъ ви животъ, въ сравнение съ единъ по-нишъ животъ, не е оправенъ, но отъ гледището на Божествения животъ, той е оправенъ. Азъ засѣгамъ живота ви въ прѣходното състояние, въ което се намирате и казвамъ, че това състояние е необходимо условие за постигането на онзи висшъ, Божественъ животъ, къмъ който се стремите. Ако вие не прѣминете прѣзъ туй прѣходно състояние, вашиятъ сегашенъ животъ е почти на изчезване, слѣдъ 20 — 30 — 50 години той ще фалира. За да не фалира, трѣбва добръ да ликвидирате сега. Отъ васъ се изисква една положителна вѣра. Всѣки отъ васъ трѣбва да си даде отчетъ, вѣрва ли въ Бога, учи ли се и т. н. Не е достатъчно само да напишете една линия. Онѣзи, които сж учени, разбиратъ значението на правата линия. Неученитѣ казватъ: нѣма какво да се занимаваме съ правата линия, това е за дѣцата, нѣщо по-хубаво ни кажи! Това е материалната страна на въпроса. Какво означава правата линия?

Сама по себе си тя нищо не означава, но може да се осмисли. Има извѣстни величини които могат да се осмислятъ, Напримѣръ, има ли смисълъ думата „давамъ?“ Ако кажа, че ви давамъ 20,000 лева още тази вечеръ, тази дума ще придобие ли смисълъ? — Да, изведнѣжъ придобива смисълъ. Значи, думата „давамъ„ може да стане динамическа. Така сжщо правата линия сама по себе си нѣма смисълъ, но ако си я прѣдставите, че е отъ злато, златна тояжка, тя придобива вече смисълъ. Казвамъ ви: ето, азъ ви давамъ тази тояжка. Давашъ ли? Слогътъ вече стана много силенъ. Значи, правата линия е възможность въ живота, която може да се прѣведе, за да се усили значението ѝ. Умътъ трѣбва да прѣведе нѣщата на чувствата; чувствата трѣбва да прѣведатъ нѣщата на волята. Слѣдъ това настѣпва обратниятъ процесъ: волята трѣбва да прѣведе нѣщата на чувствата, чувствата пъкъ на ума. Така процесътъ слѣдва постоянно. Ако вие не слѣдвате този процесъ, не може да имате права мисълъ. За да бжде мисълта ви права, трѣбва да имате правилно слизане и правилно възлизане, да се образува единъ кръгъ.

И тъй, най-първо ще си зададете въпроса: върватъ ли въ Бога, или не? Не е въпросътъ, че нѣмате вѣра, но запитайте се готови ли сте, да не се усъм-

ните? Готови ли сте, като ви поставят на най-голям митъ страдания, да издържите, безъ да се скъса ко-неца ви? Туй наричамъ азъ вѣра, човѣкъ да издържи на всичко, да може да се пожертвува. Азъ наричамъ истинско чувство това, на което човѣкъ може да разчита въ всички случаи на живота си. По този начинъ само вие сами ще имате уважение предъ себе си. И тогава, като ви поставятъ на изпитъ, вие ще се намѣритѣ въ такова положение, че само ще се радвате. Сега вие казвате: ние имаме вѣра. Питамъ ви: вашата вѣра може ли да издържи на всички изпити? Азъ не казвамъ, че нѣма да издържите, но важно е да знаете, че ще се изпита вѣрата на всѣки одного отъ васъ. За всички културни хора идатъ такива изпити, каквито никога не сж виждали. И вие трѣбва да се пригответе. Ако ме питате, какво ви чака, ще ви кажа: чака ви единъ важенъ изпитъ, отъ който ще зависи цѣлия ви бждещъ животъ. Ако го издържите, ще минете въ едно ново състояние: ако не го издържите, ще се приготвявате пакъ, отново да го издържите.

Като ви казвамъ това, да не се страхувате и да кажете: ами ако не го издържимъ? Въпросътъ седи въ слѣдното: даватъ ми една чаша, пълна съ най-хубавъ нектаръ и ми казватъ да я прѣдамъ нѣкому.

Тази чаша прѣдставлява едно изпитание за менъ. Въ какво отношение? — У менъ може да се роди желание да вкуся малко отъ този нектаръ, понеже отъ него зависи продължаванието на живота ми. Пося чашата, но ми се иска да близна поне малко отъ нектара. Обаче тази магическа чаша има това свойство, че като приближите устата си до нея, тя веднага се затваря, а щомъ се затвори веднъжъ, повече не може да се отвори. Това показва, че вие не сте издържали изпита си и сте прѣстѣпили закона. Ако се явите прѣдъ Учителя си съ затворена чаша, това показва, че вие не сте издържали въ честността си. Ако вие отидете съ отворена чаша при онзи, при когото Богъ ви е изпратилъ, вие ще минете отъ едно състояние въ друго, ако чашата ви е затворена, ще бждете другъ човѣкъ. Ако чашата е отворена, това произвежда една мисль; ако е затворена, това поражда друга мисль.

Сега, тия чаши сж дедени на всинца ви. Вие ги носите; важното е сега, какъ ще пристигнете, съ затворена, или съ отворена чаша. Азъ зная, че всички ще пристигнете съ отворена чаша. Отъ васъ зависи това. Защо да не устоите да не близните? Тъй щото, да не вкжете единъ день, че не сте знаяли. Щомъ чашата е затворена, работата ви е свършена.

И тъй, основната, съществената мисъл, която ще носите съ себе си е, да знаете, че ви е дадена чашата съ нектара и трѣбва да я занесете отворена. Тя е чашата на вашия животъ. Ще си зададете въпроса: какъ ще занесете тази чаша, отворена или затворена? Ще си отговорите: ще занеса чашата отворена. Това е смисълътъ на живота.

„Любовта ражда доброто“.

— Доброто носи животъ, свѣтлина и свобода за нашитѣ души.

